

BUREAU EN REDACTIE :
 Drukkerij COLLEE
 — (Naam. Maatsch.)
 TONGEREN
 Postcheks rekening n. 84855.
 Telefoon 12

Abonnementprijs: fr. 9.50 per jaar,
 vooraf betaalbaar.
 20 centiem het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en
 aankondigingen, moeten franco gedaan worden
 aan den uitgever.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNT ELKEN ZATERDAG

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel	fr. 0.50
Tusschen Allerlei- in Provincie	fr. 1.00
nieuws	fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten	fr. 2.00

Kleine Aankondigingen :

van 1 tot 4 regels	fr. 1.50
Elke regel meer	fr. 0.25

Voor meer dan 66n inlanching prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor donderdag middag.

«De Postrijder» van heden verschijnt op 8 bladzijden.

Sint Jozef.

Bij ons thuis, als 't Meert is, Staat er op de schouw, 't Beeldke van Sint Jozef Naast ons Lieve Vrouw.

Kindren, zegt dan vader, 'k Wensch dat 't allen tij, Jozef uw beschermmer En uw voorbeeld zij.

Eens liep 't zweet bij druppels Van zijn gloeiend hoofd. Nu glanst om zijn schedel Het Licht dat nimmer dooft.

Werken moest hij, kindren, Hij, van Koningsbloed, Werken vroe en late, Lijk uw vader doet.

Hij verdroeg zijn lijden, Zonnebrand en we, Voor zijn lieven Jezus. En hij was tevred.

Nu is er geen koning Die het halen kan, In geluk en glorie Bij dien ambachtman.

Zeden van den dag.

Waar is de tijd toen de meiden in trazen uitbarsten als madame hun de veertien adene gaf. 't Auferwaj poogde de weggevoegene het hart der meesters te vernemen voor beloften van beterschap, van grooter vijf en werkzaamheid.

Ook echter, over een weg van dienstbaarheid en meesterschap boit Fortuna's gring rad: het is nu de dame die het op de zenuwen krijgt als de mond haar voornemen te kennen geeft, haar nu te verlaten, of beter nog, als ze zoo plots en onzichtbaar verdwijnt als de nevel die optrekt met de ochtenuwen.

Zoo erg is het thans met de meidenschaps gesteld, dat de mond bijna niet schieg genoeg kan zijn om eenzijdig toen geen verlies meer daar te steeken voor de dame die ze verliet.

Zonder meid te geraken is iets dat de heer tegen de egyptenaren zou uitselen, maan hij ze thans weer met pijsen zocht te bewilligen tot het goeue.

het voigene wordt op het eerewoord bevestigd doof een groot tarjaar blad: 'Te legrue, Bretagne, kwam een Farizer versen gehuwd paar door het dorp ver bold, er werd hun overnemoop gekl ver zeker, dat naar een jonge dochter woude die zich misseken van zoo gewaardigen, voor een paar honderd frank, en tamenlijk veel afvaders en profigten in de maandelen lichten post met hare diensvaartigheid te vereeren.

Natuurlijk werd op staanden voet gepoed door de jonge familie, dien raren vogel in het net te lokken. Maar de meid van hulle misseken aanstaende meid stelde hare voorwaarden: 't Paris is zoo ver 't liet ze met veelbetekenden zucht vernemen. Dat moesten de misseken aanstaende meesters wel toegeven, ook niet een zucht.

« En dan, hoe zijt gij gemasteld? »

De eenvoudige reizigers hadden er nooit op gedacht het portret van hunnen haard mee te brengen.

« Luistert », hernam de moeder, « ik zie dat er nog twee plaatsen over zijn in uwe limousine; neem ons voor een dag of acht mee en laat ons uwe instalatie zien; 't wil lukken, 't is juist expositie, wie weet of ik Melanie bij u niet laat. »

Die goede ziel vroeg alleens nog niet dat Milneer naar in alle geval het geld voor twee retourzou afstellen.

Deze had al de armen gekruist op de borst, om hen in den toon der meast gewettigde verontwaardiging te vragen « wie ze hier voor den dot meiden. »

Maar madam riep: « Dien! ... 'k neem aan! ... »

En hiermee kreeg 's mans verantwoordiging en zijn arm meesterschap een goeden stomp onder hulle korte rioben.

Ze zijn nog niet terug; straks verhuurt Melanie's moeder haar nog mee.

Maar de manier van eene meid te haren opent het uitsicht op een heel deel van rianten in dien aard.

« Plaatsaanbiedingen met probatie » zal 't welhaast als hoofding in de gazet gedrukt staan misseken, boven het vakje « knechts en meiden ».

De meiden zullen aldus de meesters veertien dagen in de proef nemen, en de smallekheid van den oepschep kunnen toetsen, het humeur van de meesters en het beloop

der boventalige profigten.

Altijd onder bedding dat zij daarom niet verplicht zijn toe te slaan, en nog altijd kunnen doen gelijk die huismooiers die langs den weg of op de markt van al de stalen kaas profiteeren die hun als proefbetees worden toegestoken, maar daarop hun weg vervolgen en voor ze hunnen sleutel op de deur steken, bij den winkler van hunnen hoek een pond kaas ineens opeoan.

Dat kan nog een sinicuur worden voor de vrouwelijke meidengilde « Meid in bestende probatie ».

BUITENLAND.

DUISSCHLAND.

Stoutmoedige dievenstreek. — In den loop der week hebben stoutmoedige dieven te Berlijn een nieuwe mode van inbreken ontdekt, welke met bijzonder goed gevolg is in praktijk gesteld. Zij bedochden zich van een soort springbussen die bijzonder veel lawaaï maakten.

Een juwelier uit de Scheuhauer-allee, een werkmansbuurt van de hoofdstad, had in zijn uitstalraam een paar oorringen geplaatst, die elk 7 karat wogen, en een paar manchet-knoppen wegende 3 karat.

Bij het vallen van den avond avamen zij voor den winkel van den juwelier, dragers van een « servetie » in dewelke een groote steen verborgen was, buiten de twee springbussen, waarvan wij gesproken hebben.

Eerst staken zij een der vuurwerkstukken in brand dat met een verschrikkelijke lawaai afsprong. Daarna, gebruik makende van het gerucht, verborgden zij met een stuk de vitrien van den winkel en deden daarna ook de tweede springbus ontploffen.

Terwijl iedereen op de vlucht ging, denkende aan eene gaansontplofing, maakten de schurken zich meester van de manchetknoppen en de oorringen, den brui gevend aan al de andere kleinigheden, welke er omtrant lagen. Vervolgens konden zij gemakkelijk heengaan zonder door iemand opgemerkt te worden.

Zoodaanig was de aandacht gewekt, dat zelfs de juwelier met menschen uit de buurt naar de oorsaak der ontploffing aan het zoeken was, en eerst den diefstal opmerkte wanneer hij terug thuiskomde, zijne verbruigde vitrien in het oog kreeg.

De opening door den steen genaakt, had een groot van ruim 30 cm. en de verdwenen juwelen hadden eene waarde van ruim 600.000 fr.

— Woelige Reichstagzitting. — EEN MINISTER VERWIJFT DEN KEIZER ZIJN LAFHEID. — Het was verleden week een woelige zitting in den Reichstag, naar de aankonding der bespreking van het budget van binnenlandsche zaken. Een racist viel nogal heftig uit tegen den betrokken minister M. Kultz, dien hij verwittingen toestuurde voor eene rede enige jaren geleden uitgesproken. De minister antwoordde: « Wanneer een keizer, na aan duizenden Duitschers gevraagd te hebben hun leven voor de monarchie te geven, de wijk neemt naar Holland op het oogenblik dat de Geschiedenis hem voor de eerste maal vroeg zijn leven te wagen voor de monarchistische gedachte, moet men niet verwonderd zijn over de verandering van meening zijner oude partijgenooten; ik zou begrepen hebben, dat de monarchistische gedachte hieropreep indien de keizer gehandeld had zooals Frederik de Grootte eertijds te Torgau deed, strijdend in het midden van zijn grenadiers en alsoo de monarchie reddend. »

De nationalist en faesten gingen aan het hullen lijk bezetten en verlieten de zaal. De minister zette ernstig zijn rede voort. Wanneer hij er mee gedaan had, kwamen de lekker monarchisten terug en groef Westarp lachje, in hun naam, eene motie neer waarin gezegd wordt « dat de Reichstag zijn vertrouwen onttrekt aan den nationalist van binnenlandsche zaken. »

AMERIKA.

Blanke en Negers in Amerikaanse Syndicaten. — Tot onlangs nog werden de negers in Amerika hardnekkig geweerd uit alle verenigingen van blanken. De negers zijn dan zelf overgegaan tot de oprichting van kringen en bonden, bijzonder in de arbeidswereid, en de blanken werden alras gewaar dat zij door de negers erg benadeeld werden. Immers, deze onderwerpen zijn gezinszamen al de arbeidsbeperking en stelden zich ook met lagere loonen tevreden.

Zoo is er nu bij de blanken een omkeer gekomen.

De Federation of Labour begint, bijzonder belang te stellen in de organisaties van de gekerde arbeiders. Ongetwijfeld heeft het congres der zwarte arbeiders, te Chicago onlangs gehouden, veel tot dezen omkeer bijgedragen.

Met het doel de organisatie van de kleurlingen buiten haar vereniging te belotten, heeft de Amerikaanse Federation of Labour onmiddellijk maatregelen getroffen

om de inlijving van deze arbeiders te bevorderen. Het Verbond is ongetwijfeld van meening dat het voorzichter is de zwarte arbeiders op te nemen, dan hun vereniging buiten deen schoot van het Verbond te zien verweyken.

Sinds onigen tijd hebben de syndicaten van de bouwbedrijven in het Noorden, de zwarte arbeiders opgenomen, en ook andere verenigingen beginnen dat voorbeeld te volgen.

Deze nieuwe beweging is grootendeels een kwestie van « self protection ». Sinds de nijverheid al de arbeiders zonder onderscheid van kleur in dienst neemt vergt de belangengemeenschap van hen een gezamenlijke werking. Het spreekt van zelf dat een groote voorraad arbeidskracht van negers, tegen laag loon, een bedreiging is voor de hooge loonen en de gunstige arbeidsvoorwaarden, waarvan de blanke arbeiders thans genieten.

FRANKRIJK.

Droevige cijfers. — Hoe in Frankrijk de school zonder God, als een gevolg van socialistische wetgeving, het zedelijk verval in de hand werkt en de misdadigheid onder de jeugd doet toenemen, blijkt wel uit het steeds grooter werdend aantal jonge menschen, die voor de Parijzer gerechtshoven voor allerlei misdrijven te verantwoorden hebben.

In het jaar 1922 bedroeg het aantal van die jeugdige misdadigers 1.140; in 1923 was dit getal gestegen tot 1.544; in 1924 tot 1.864; in 1925 tot 1.955. Een ander droevig beeld levert de echtscheiding-statistiek op.

In het jaar 1884 bedroeg het getal ontbonden huwelijken 1.900; in 1925 was dit getal gekomen tot het ontzettend cijfer van 25.000.

Die cijfers, hoe droevig ook, zullen evenwel minder verwondering baran wanneer men weet dat van de Fransche onderwijzers er 80.000 aangesloten zijn bij de socialistische inrichtingen. Dan zijn er nog 15.000 opleiders van de jeugd leden van kommunistische bonden. Ze hebben God uit de school gebannen en den duivel in de samenleving gebracht.

SPANJE.

De koningin van Spanje geeft het voorbeeld. — Ten einde te voldoen aan het pauselijke verzoek, tot de vrouwen gericht, om in meer gepaste kleeding de mis bij te wonen, heeft de koningin van Spanje besloten weder een kleed met lange mouwen en hoogen kraag te dragen gedurende de kerstdiensten.

Doordat het kleed ook nog van een lange sleep voorzien wordt zal de Spaansche koningin in haar kleeding veel overeenkomst gaan vertoonen met de edelvrouwen uit de middeleeuwen.

Naar de « Daily Mail » verneemt, is de koningin ook van plan wijziging te brengen in de kleeding der hofdames.

Binnenkort zal verboden worden aan het Hof te verschijnen in de bekende moderne kleedij.

RUSLAND.

De staking van de belastingbetalers. — Er gaat geen dag voorbij zonder dat de Sowjet-bladen zich over de Russische belastingbetalers beklaagen. Alle maatregelen, die de regering tot nu toe heeft getroffen om de bevolking te dwingen de belastingen te betalen, zijn op een mislukking uitgeleopen en de « Ekonomitsjeskaja Zjizn » wijst er op, dat het percentage niet-betaalde belastingen stijgt in plaats van te dalen.

Op 1 Januari 1926 was het bedrag der niet-ontvangen belastingen 85.966.000 roebel. Sindsdien is de toestand nog erger geworden.

Het bolsjewistische blad schrijft dan bij, dat behalve deze belastingen er nog verschillende andere (accijnzen, enz.) zijn, waarvan de inning veel te wenschen overblijft.

Het grootste percentage wanbetalers leveren de boeren op, voor wie de niet-betaling van de belastingen een soort wapen in hun strijd tegen de bolsjewiki is. Er zijn echter ook andere categorieën van wanbetalers, onder andere de staatsindustrie! De « Ekonomitsjeskaja Zjizn » geeft de volgende cijfers. De wanbetalers zijn: particulieren 62.2% (te volderen bedrag 52.955.000 roebel), cooperaties (te volderen bedrag 8.150.000 roebel), staatsondernemingen (te volderen bedrag 22.531.000 roebel). Aan niet betaalde accijnzen heeft de Staat te volderen niet minder dan 4.905.600 roebel.

— De vrouw die niet eet. — De pers houdt zich, naar reeds gemeld werd, bezig met een eigenaardige vrouw uit Saragossa, Aurolia Aranda Ruiz, die sedert vijf jaar niet meer gegeten heeft en in het leven blijft, dank zij enkele lichte seruminspalingen.

De geleerden trachten de oplossing voor dit vraagstuk te vinden, bij zooverre dat het aanstaande internationaal geneeskun-

dig congres dat te Berlijn gehouden wordt, zich met het geval zal bemoeien. Dr. Ricardo Horro, van de fakulteit van Saragossa, die de vrouw in een kliniek verpleegt, verklaarde dat zij hysterisch is en eenmaal tengevolge van een maagzwere afkeer kreeg van alle vleesch, om later niets meer te willen eten.

Gemengde berichten

De twee eerste priesters in Belgisch Urundi. — We lezen voldoende belangrijke mededeeling in een Missiebrief:

19 December 1925, zal ten eenigzins dinge een groote datum zijn in de geschiedenis der Kerk, in Belgisch Urundi. Op dien heiligen dag, werden de twee eerste priesters, uit den volkstem der Barundi gesproken, in de herik te Mugeru gewijd.

Eene ontelbare schare volks was dien dag samengegroomd. Fier waren de Barundi over de eer die twee hunner kinderen te beurt viel. Veel der missionarissen uit de naburige missies waren insgelijks opgekomen. Is het buitengewoon, dat na minder dan dertig jaar evangelie-prodiking, God twee priesters uit dat negerras heeft uitverkoren.

De kerk was stampvol. Op den eersten rang, de dienstdoende Resident met zijne vrouw, vergezeld van zijn secretaris, insgelijks met zijne vrouw. Aller aandacht gaat naar de twee diakonen, die weldra priester zullen zijn.

Onnoedig hier de plechtigheid der priestertewijding te beschrijven.

Na de ceremonie geven de jonge priesters hun zegen aan de ontelbare volks, op het kerplein. Het is de eerste zegen die over Urundi's bergen, door zijn eigen kinderen gezonden wordt. Over die bergen heen, gaat die zegen naar de weldoensers, die de jonge negerpriesters geholpen hebben, het Heilig Alter te beklimmen. De Eerwaardige Bisschop Mgr. Hirth, die in 1893 het eerste negerseminarie in Midden-Afrika stichtte, die benevens dit eerste seminarie in Uganda er nog twee andere in Nyanza en Kivu oprichtte. Terecht mag hij de grootvader genoemd worden der vestig priesters, in de streken der Nijlborren. Ze zijn het bewijs van zijn onwankelbaar vertrouwen en vlechten als een gloriekroon, om zijn verrijd hoofd.

's Anderdaags grepen de eerste H. Missen plaats. Ontelbare communies in de vroegmis, gedurende dewelke omme nieuwe priesters met voldoende al de blanken ter H. Tafel zagen naderen.

Daarna gingen onze eerste priesters op weg naar hun geboortedorp. Op Kerstmis hebben ze te Muyaga, voor het herdersvolk aldus, het Gloria in Excelsis gezongen, en er den vrede aan de zielen van goeden wil, verkondigd.

Hier te Mugeru zullen wij het begonnen werk voltooien. Het verleden staat borg voor de toekomst. Over eenige weken zullen wij het klein seminarie van Mugeru inhuldigen. En indien de katholieken ons niet in den steek laten, zullen we in minder dan een jaar den bouw voltooien van wat nog dig is om hier ter plaatse zelf priesters op te leiden. Want het staat vast: dit land is zoo dicht bevolkt en het missiewerk zoo dringend dat Europa ons nooit een genoegzaam aantal priesters zal kunnen toezenden.

Twintig jaar geleden sprak mijn Bisschop

« Een priester wijden en dan mijn Nune dimittits zingen, dat is mijn droom ». Maar zal hij zijn vier-en-twintigste priester wijden.

Had ik ze maar hier in Urundi om den oogst die rijp is, in de schuren van den bemesehen Vader binnen te halen. Ik ver wacht ze van de geboden en de heiligheid mijner kizers. »

Horlogiemakerij N. Desroz-Marlier, 71, Faubourstair, Luik, 1ste Communie — Zeer groote keus

Geschiedenisboekje. — Het Pruisische ministerie van onderwijs, heeft indertijd een richtsnoer aangegeven voor de programma's der middelbare scholen, inzake het geschiedenis-onderwijs. Daarin wordt er de nadruk op gelegd, dat tegenstelling in wereldbeschouwing niet mag leiden tot misnatching van den tegenstander. Van de opvattingen van andersdenkenden op politiek en godsdiensmatig gebied mag niet met hatelijchheid gesproken worden; eerder is het een hoofdtak van het geschiedenis-onderwijs, de leerlingen op te voeden tot begrip van andere wereldbeschouwing en daardoor tot verdragzaamheid.

De « Frankfurter Zeitung », heeft nu toevalig een geschiedenisboekje in handen gekregen, geschreven in 1920, door den « Studienrat », Dr. Ehringhaus te Kassel, waarin een « kort overzicht van den wereldoorlog » wordt gegeven.

Bij de behandeling van de ineenstorting

van het Reich, wordt alles op de kap geschoven van de onderminning van het leger en de opruijing van het volk door Duitsche en Russische socialistenen.

Over den terugtocht van de Deutsche legers wordt het volgende als de waarheid opgedischt:

Het gevolg van een en ander was, dat vele soldaten, vooral de opgruide troepen in de étappe, alle recht en discipline vergaten, en roovend en plunderend naar huis trokken.

Tot dusver meende eenieder, schrijft de « Frankfurter Zeitung », dat een der grootste daden van Hindenburg geweest is, de voorbeeldige terugtocht van het Deutsche leger — maar Dr. Ehringhaus leeraart thans dat dit leger een roovende en plunderende soldateska is geweest.

En zoo gaat het maar voort.

Zusters gelasterd.

VEROORDEELING VAN DEN LASTE-RAAR. — In October 1924 viel, bij het ruiten wassen in den pensionaat St-Bernard, te Audignies, een jonge non uit een venster der tweede verdieping op de binnenplaats en was op den slag dood.

De socialistische « Avenir du Borinage » deelde een verslag over dit ongeluk mee, waarin voorkwam dat de jonge non zelfmoord had gepleegd om te ontsnappen aan de vervolging van de moeder-oververte.

Deze laatste spande een proces voor Laster in tegen het blad.

De burgerlijke rechtbank van Mons deed Zaterdag uitpraak. De socialistische lasterting werd veroordeeld tot 1000 fr. schadevergoeding, vijf inlanchingen van het vonnis in zijn eigen kolommen en vijf inlanchingen in dagblad naar keuze der aanlegster.

Van af 15 Maart 1926, zal de Brillenmakerij St-Denis, overgebracht worden naar de rue du Pot d'Or, 2, Luik.

Odon Delhasse.

Oogmeester der 1ste huizen van Brussel en Paris, 2, rue de Pot d'Or, (tegenover de rue du Pont d'le, LUIK.

De boeze plannen van Rupprecht van Beieren.

DE ONTRONING VAN DE BELGISCHE VOORSTEN. — Wat kroonprins Rupprecht van Beieren onder den oorlog in 't schild voerde tegen de Belgische Vorsten, waarvan hij de kozijn is, wordt ons nu bekend gemaakt door den Beierischen volksvertegenwoordiger M. Auer. Deze gaf een meeting tegen de eischen van de ontroude Deutsche vorsten en prinsen en deed belangrijke onthullingen over een plan van Rupprecht van Beieren.

Zijn algemeene stafoverste, generaal Krafft van Dellmensingen, had onder den oorlog een memorandum opgemaakt, waarin de inpalming van België werd geëischt, en bijgevoegd, de ontrouwing der Belgische Vorsten. Generaal von Bissing, gouverneur-generaal van België, was niet erg te vinden voor de inpalming van ons land. Generaal Krafft spande zich in om de redenen van von Bissing te weerleggen. Met de inpalming van België kon men ten hoogste een versterking van de antikeizerzinnige propaganda breezen. Doch Duitschland hoefde zich om die beweging geenszins te verontvreden, « daar de antikeizerzinnige gedachte er bij het volk zelfs niet ernstig werd opgenomen. »

Dit memorandum werd afgekondigd met de toestemming van kroonprins Rupprecht. Bijgevoegd was deze van zin de Belgische Vorsten te ontronnen. Hij heeft dit nooit gelogenstraft. Die slechte kozijn is ook een slechte profect geweest. Hij mag nu overwegen wat het sprekwoord zegt: « Doe aan een ander niet wat gij niet wilt dat u geschiedt ». Immers, 't is in hij zelf die ontrouwd is geworden.

Hoe moeten die menschen hreten!

In ons nummer van verleden Zaterdag hebben wij het geval vermeld van een onchte zoon, die bij het huwelijk zijner moeder is gewettigd geworden en zelf reeds getrouwd is en kinderen heeft.

De vraag was of zijne wettiging op zijne kinderen overgaat en hoe dat in de boeken van den burgerlijken stand moet geregeld worden.

De kwestie wordt opgelost door artikel 311 en 332 van het burgerlijk wetboek, die luiden:

Art. 331. De onchte kinderen, andere dan deze gesproten uit bloedschande of overspel, zullen kunnen gewettigd worden door het later huwelijk van hun vader en moeder, indien deze ze wettiglijk erkend hebben voor hun huwelijk.

Art. 332. De wettiging kan plaats hebben, zelfs ten voordele der overleden kinderen, die afstammelingen nalaten en in dit geval